

az alvó szemét, majd egy hideg kéz
letépi testéről a takarót. Nem
reszketünk, ha jön a vihar, és elveri
a szőlőt a jég, hallgatunk tovább,
semmit sem szólunk arról, ami titok.

A VISSZAÚT

El akartam mondani, hogy
éjszakánként megszöktem,
és visszajártam a kertbe. Hogy
térképek nélkül barangoltam
be a várost: a szűk tereket
és a néma parkokat. Szerettem
volna, ha tudod, hogy sálam
a térdemig ér, de sokak szerint
még mindig nem elég hosszú.

El akartam mondani, hogy
időm lejárt, és ez már a visszaút.
Ez a kövekkel és kavicsokkal
teleszórt szűk folyosó, ez a
boldogságnál is hosszabb, fehér
labirintus. Szerettem volna,
ha tudod, hogy nem ilyennek
képzeltém, most mégis indulok:
összegubancolódtott ágaikkal ne
találjanak itt még egyszer a fák.

Utassy József

GONOSZOKHOZ

Engemet nagy ívben elkerül a Halál.
Sok borsot török még az orrotok alá!

RAGADOZÓ

Lármázik a kertben
egy karvaly.

A mihaszna.

Torkotokba fullad
a dal,
fülemülék!

És nincs könnyörület.

Csőre,
iszonyú karma
szívetek szaggatja:

csuromvér a pázsit,
piros csatatér.

Mert nincs füle a dalra:
csak a diadalra!

Isten egykedvűen
nézi e hülye lényt.

MINDENEK ELLENÉRE

Sietni én sosem siettem.
Gondoltam, megvárnak a dolgok.
Hiába volt sorsom kietlen:
boldog voltam, boldog és boldog.

Ezer dalnak életet adtam,
léteimet adtam ezer dalnak:
pacsirtálljanak a magasban,
örömére ifjúnak, aggnak.